

ערבי פסחים פרק עשירי פסחים

לר"ך לשקיעה בחרוסת משום קפא. ארס סמורה שהשרף סמורה
יש בו ארס כדרך הכללים: הא לא עפ. ידו במסקה: הא בעלמא
איתמר. בשאר טיבולין שאין קבע לר"ך טיבול ידו לטיבול דכנסת
ידו לראשון לא היה יודע שסוף שי לבוא: דאי ס"ד הכא. גבי
חורה אור מרור איתמר אמאי הא מסי ליה חרא

ומנא בטיבול ראשון: אסמיה לדעתיה
ועגי בבשרה בלע מזה. ולא לעסה
יאל: בלע מרור (לא) יאל. [וא] אפשר
שלא טעם ט טעם מרור: בלע מזה
ומרור. יחד ולא אבל עדיין לא מזה
ולא מזה יאל יד מזה שאינה לריכה
טעם אבל יד מרור לא יאל האיל
ולא לעסו ואוכל מזה עמו אין לו טעם
טעם: כדן. שניהם יחד בסיב
הדקל לא יאל שהרי לא היה ממס
בפיו לא זה ולא זה: ואין עוקרין
את השלחן. ח"ל להגביה קערה
כשתחיל הגדה אלא מלפני הגזל
שבהן שטושה הסדר ואומר הגדה:
ף

רשב"ם

לר"ך לשקיעה בחרוסת משום קפא.
ארס סמורה יש בו ארס כדרך
הכללים והלך לר"ך נטיבול ראשון
כלוקחן שהרי טעם במסקין כשתקע
את המורה בחרוסת ור"ס פירש קפא
חולעת דהניח בחרוסת התולעים
שבעיקרי אילנות ואת הקפא שצריך
יבחושן שחיוקן ושביין מותרין סינגס
במסנת אסורין דקון דפירש ממקום
רבייהו הו ליה כדרך השוקן על
האין דחומר בשליה אל טריפות
(חילין דף טז) ועיקר: הא לא עפ. ידו
במסקה: אגב חוליה. שטמון בו

אבל סמורה טעם כב' ידו וקפא הריט מביאין להם מים אע"פ שכל
אחד כבר נעל ידו אחת חור וטיבול ב' ידו אע"פ דאמרינן (יהי"ס"כ"ח"א)
נעל ידו אחת משטיפה אחת טהורה לר"ך לטבול שתיים ולפי שגטילה
ראשונה לא היטה לשם קדושה לכך סבר המקשה דבהך גטילה לכת
למיננה שחא יגע ולפי זה נראה דאין
לכרך על אחת גטילה כיון דליכא
הכא מזה לשמוע דברי ר"א בן ערך
(חילין דף קו.) וכ"ש אן שאין אנו
נוסרין מלשמחות עמנו ומלאכל
לכולן סמאין ואין אנו נריכין לאחיה
גטילה והצורך הרי זה מברך ברכה
לבעלה ובכל סודים כתיב שר"ך על
הגטילה לכרך ואין נראה כדפרישית:

קפא פ' ר"ח חולעת כדמניח
החולעת שבטיקרי ויחיס
ושבעיקרי גפנים והקפא שצריך
והיבחושן שביין ומומן הרי אל שיתרים
וא"ס טיקשו מינה לשמואל האמר
בסוף אל טריפות (חילין דף טז) קשות
שהלע בזיכה אסור משום שרן
השוקן על האין ומיה שמואל סבר
כאיך ברייתא דמייתו הסם ומיהו
ק"ק דמ"מ אמאי לא מייתי קך ברייתא
הסם ושד שמואל סיבי אבל מרור
בפסחוכי תימא דבדיק לה שלא יהא
שם קפא ח"כ אמאי לר"ך חרוסת
כיון דליכא קפא ושחא כרוכ ירקוח
אין בהם קפא וסמוך שמואל ארובא
ומשום סנה דקפא חיישינן למישימא
ולר"ך חרוסת: **צריך** טיבול בטיבול
שני. לא דוקא נקט' בטיבול שני דהא
עבדי ליה כתר המזיז דכפי גטילה
ידיס אלא אגב טיבול ראשון נקט'
טיבול שני והגטילה גמי גם ללר"ך

כב א כ ב מ"י ס"ח
ס"ח ח"כ ח"י ו
ית סג סכין מא מופיע
ל"ח מ"י ח"ה ס"ק א:
פגד [מ"י] ס"ק ו ח"ל
מ"ה דין ב' ע"ש
ס"ס ס"ק ג:
פד ה מ"י ס"ס ס"ח
ס"כ א וס"ג ס"ס
ט"כ"ט ח"ה מ"י ח"ה
ס"ק ד:
פד ה מ"י ס"ס ח"ל
ג ט"כ"ט ס"ס ס"ק ו:
פד ו ח ס"ס ס"ק ו:

רבינו הגאון
נשילת יר"ם ערך
לשקיעה משום קפא כרי
שחמת הקפא שבעיקרי
הרקסן חתושכחור"ס
פ' קפא חולעת דהניח
[פסח"א] חרוסת
האכל חילושם שבטיקרי
אילנות חת ה ק"א
שצריך ח"כ יבחושן
שבושין ושבוין סמורין
דאי לא מסקו ליה לכת
לי נשילת יר"ם: